

A v s k r i f t .

M E M O R A N D U M

fra

O.A. Devolds Sønner A/S

Herr Sekretær John Gisever,

Observatorieg. 1 -

O s l o .

Ålesund, den 9. juni 1939.

Kjære John,

Mine beste lykkeskninger i anl dit giftermål. Desverre visste jeg ikke noget om det før nogen dage efter at det var skedd, jeg leser kun sporadisk Osloavisene, ellers ville jeg ha sendt en hilsen.

Videre takker jeg for din sisste avhandling, og er taknemlig for den fremstilling du har gitt av min innsats. Jeg har forelsbig kun løpet den overfladisk igjennem. Jeg ser en og annen uvesentlig feil hist og her. Meyer Olsens fartsei i 1923 het "Ørnes" og ikke "Ørn". Ørnes er nesset vis a vis Tennes, og alle småfinnan bor der. Meyer var barnefødt der, men flyttet så over til den riktige siden, etter at han blev kar. Saa heter skipperen på "Rundehorn" Johan Melbø, ikke Medbø.

Med hensyn til bror Finn er det tildels positivt uriktig hvad du har skrevet.

Når det absolut skulle nevnes at han fikk 20.000 i statsbidrag, så burde det også være nevnt for de øvrige ekspedisjoners vedkommende. Fin var den eneste som ikke fikk men lånte, mens derimot du og Ingstad fikk. Ellers blev Finn ikke tilskyndet å reise til Sydostlandet. Som konkurrent om bevilgningene måtte Finn slåss mot adv. Brugger og Hoel. Han fikk sin støtte ved å gå til Hambro, som skaffet ham pengene nærmest for å gjøre Hoel et pek. Men Hoel er jo gutten sin som ikke har skrupler når det gjelder å skaffe sig fordele. Finn kom altså avgårde på tross av Hoel dengangen. Senere kvitterte han ved å spille departementet ut mot Finn, på et tidspunkt da han selv sagt visste at Finn ikke kunde skaffe penger. Det er jo en gammel og kjent taktikk å spille ut andre instanser når der skal gjøres noe man selv ikke gjerne vil være bekjennt med. Men never mind.

Nu arbeider jeg på mine memoirer. I den anledning har

jeg brukt før boken som Georg Binney skrev om sin Svalbardekspedisjon. Som du kanskje vet berget Finn og jeg inn Binney og en til fra en havarert flyvemaskin deroppe i 1924. Jeg vilde så gjerne ha et fotografi av den flyvemaskinen, og det finner jeg i Binneys bok. Binney selv får jeg intet svar fra. Han er en farende svend så det kan bli vanskelig nok å få tak i ham. Men jeg formoder at dere har fortegnelse over polarlitte-ratur. Kunde jeg få titel og forlag oppgitt kan jeg skaffe mig den. Jeg har sett boken hos mr. Wordie en gang på Grønland, med fotografier av de "heltemodige redningsmenn" og alt tilbehør.

Ellers beklager jeg at jeg er enig i Seidenfadens bedsmelte av Roald Amundsen. Hvad har Roald gjort egentlig? Han løste Nordvestpassagen, etter at andre hadde utforsket allt slik at der bare var igjen å sette prikken over i, de få milé som gjenstod mellom øst og vest. Det samme med Sydpolen. Shackleton hadde slitt sig nesten frem til polen. Amundsen visste nsiagtig hvad han møtte, oppgaven var helt tilrettelagt av andre også her. Så hadde han ikke med seg en eneste kvalifisert videnskapsmann. Han tenkte monomant kun på å nå målet, sette rekorden. Neppe nogen polarfarer av klasse, i de siste par menneske-aldre, har greiet å bringe hjem så lite viden fra sine ekspedisjoner. Maudekspedisjonen har ikke noen som helst berettigelse utenom at Harald Ulrik Sverdrup var med, men bare det var forsiktig neget. Ellers var Seidenfadens bok selvfølgelig vennelig å lese, og jeg er enig i din betegnes "perfid" i arm. i "Dagbladet", men om 100 år har Amundsen ikke den berømmelse han har idag.

Hvad du har skrevet.

Hj. hilsen

Hallvard
(sign.)

Når det absolutt skulle være ut bidrag, så burde det også være noe for de andre kommande. Finn var den eneste som ikke ville ha lattes, men da han ikke var den eneste som ikke ville ha lattes, ville han ikke til Sydostlandet. Den konkurrerende berettigelsen skulle Finn ikke ha mot mif. Knudsen og Høgl. Han fikk sin verste ved å gå til Hambo, men skaffet han penge fra mannskapet før han skulle komme til polen. Men Høgl er jo gutten sin som ikke har støptet når det gjelder å skuffe seg fordale. Finn har aldri engasjert på trost av Høgl, men ved tidspunkt da han selvangt visste at Finn ikke kunne skuffe penge. Det er jo en generell og kjent tankethik å spille ut andre faktorer når det skal gjøres noe men selv ikke gjører vil være bekjent ved han selv ikke.

En arbeider jeg på mina manntida. I den arbeidning har